

Nu vreau...

Samoila

Sunt obligat,
Uneori,
Să respir
După un plan deja stabilit
De pricepuții
În delir
Sau
În plictis îndesat
În trăit.
Ne înmulțim
De frica pieirii
Sau
A plăcerii,
Plătind un tribut
Atât îndrăzelii
Cât și devenirii
Sădite în noi
De Cel ce ne-a vrut.
Nu vreau să gândesc
La comandă
Sau să plec
Când unii o vor,
Frumos îmi șade
Pe-a casei verandă
Ascultând simfonia
Unui izvor.